

Littafin Daniyel - Lamba Ta Arba'in da Shida

Addu'ar Daniyel da Sirrin Mulki na Takwas: Wahayin Kwanaki na Karshe

Jeff Pippenger

2024-01-24

A cikin surori na goma sha bakwai da goma sha takwas na Ru'ya ta Yohanna, wani mala'ika ya kawo wa Yohanna wahayin hukuncin da za a zartar a kan papacy. A cikin bayani dalla-dalla na wannan hukunci nata na karshe, an wakilta mulkokin annabcin Littafi Mai Tsarki.

Ga kuma tunani mai hikima. Kawuna bakwai din nan duwatsu bakwai ne, waɗanda matar take zaune a kansu. Haka kuma sarakuna bakwai ne: biyar sun faɗi, ɗaya kuma yana nan, ɗayan kuwa bai riga ya zo ba; kuma idan ya zo, dole ne ya daɗe ɗan ƙaramin lokaci. Dabbar nan kuwa wadda ta kasance, amma yanzu ba ta nan, ita ce ta takwas, kuma tana daga cikin bakwai ɗin, tana kuma tafiya zuwa hallaka. Ru'ya ta Yohanna 17:9–11.

An kai Yahaya cikin ruhaniya zuwa shekara ta 1798, inda aka umurce shi cewa kawuna bakwai na dabbar da ta ɗauki matar paparoma sarakuna bakwai ne. Sarki masarauta ce, kuma a annabcin Littafi Mai Tsarki, masarauta ma kai ce. A shekara ta 1798, masarautu biyar sun riga sun faɗi, ɗaya kuma tana mulki a lokacin. Har yanzu akwai masarauta ta bakwai a gaba, kuma sarakuna goma ne suka wakilce ta. Sai aka sanar da Yahaya cewa masarauta ta takwas ita ce dabbar papanci, wadda take daga cikin bakwai ɗin nan. Papanci ita ce masarauta ta biyar, kuma ta sami mummunan rauni mai kisa; saboda haka, idan an warkar da mummunan rauninta mai kisa, sai ta zama kai na takwas wanda yake daga cikin bakwai ɗin nan.

A cikin Daniyel biyu mulkoki huɗu na farko su ne Babila, Mediya da Farisa, Girka, da Roma. Waɗannan mulkoki huɗu na zahiri kuma suna wakiltar mulkoki huɗu na ruhaniya, kuma tare suke bayyana sarakuna takwas, ko kawuna, na Ru'ya ta Yohanna goma sha bakwai, gama Yesu kullum yana kwatanta ƙarshen wani abu da farkon wani abu. Daniyel sura ta biyu shi ne farkon ambaton mulkoki a annabcin Littafi Mai Tsarki, kuma Ru'ya ta Yohanna goma sha bakwai ita ce ta ƙarshe, saboda haka dole ne su yi daidai, gama Allah ba ya canjawa har abada.

Mulki na biyar da ya faɗi a shekara ta 1798 shi ne Babila ta ruhaniya, wato papacy. Mulki na shida da yake kan iko a shekara ta 1798 shi ne mulkin ƙahoni biyu wanda mulkin ƙahoni biyu na Mediya da Farisa ya kasance alama ce ta gabansa. Mulki na bakwai, wanda ya ƙunshi sarakuna goma, waɗanda a shekara ta 1798 ba su riga sun zo ba, shi ne gwamnatin duniya guda ɗaya, wadda Girka ta kasance alama ce ta gabanta, wato gwamnatin duniya guda ɗaya ta Alexander the Great. Kai na takwas, wanda yake daga cikin bakwai, shi ne mulki na biyar wanda ya sami rauni mai kisa, amma ya saƙe rayuwa sa'ad da aka warkar da raunin mai kisan.

Shari'ar babban karuwai tana faruwa ne a cikin “sa'a” ta rikicin dokar Lahadi, wato wani ɗan lokaci da yake farawa da dokar Lahadi a Amurka kuma yana ci gaba cikin tarihi har zuwa rufe ƙofar alherin ɗan Adam. A cikin wannan “sa'a,” wadda a cikin Daniyel aka bayyana da cewa “kwanakin waɗannan sarakuna”, Allah zai kafa mulkinsa. A cikin wannan “sa'a” ne ake zubo

ruwan sama na ƙarshe.

“Ruwan sama na ƙarshe yana zuwa a kan waɗanda suke tsarkaka—sa’an nan duka za su karɓe shi kamar yadda a dā.”

“Sa’ad da mala’iku huɗu suka saki, Almasihu zai kafa mulkinsa. Babu wanda zai karɓi ruwan sama na ƙarshe sai waɗanda suke yin dukan abin da za su iya.” Spalding and Magan, 3.

Zubowar ruwan sama na ƙarshe yana tafiya ne a hankali zuwa mataki-mataki, domin ya yi daidai da shari’a, kuma shari’a ma tana tafiya ne a hankali zuwa mataki-mataki. ‘Yan Miller sun fahimci cewa suna rayuwa ne a kafafun siffar da ke cikin Daniyel sura ta biyu. Sun gaskata cewa Roma ce mulkin duniya na ƙarshe, kuma sun yi daidai, amma fahimtarsu tana da iyaka.

“kwanakin waɗannan sarakuna,” ya auku a cikin tarihin masarautar Roma, amma ba tarihin Roma ta arna ko ta papal ba ne, tarihin Roma ta zamani ne. ‘Yan Miller sun ɗauki Roma ta arna da ta papal a matsayin masarauta guda ɗaya, kuma da yin haka suka yi amfani da wani nassi daga littafin Ezekiyel game da sarkin ƙarshe na Yahuza (Zedekiya), domin su tabbatar da fahimtarsu.

Kai kuwa, kai ƙazamin mugun sarkin Isra’ila, wanda ranarka ta zo, sa’ad da mugunta za ta kai ga ƙarshe, ga abin da Ubangiji Allah yana faɗa; Cire rawanin sarauta, ka tube kambi: wannan ba za ta ci gaba da zama haka ba: ɗaukaka wanda yake ƙasƙantacce, kuma ka ƙasƙantar da wanda yake maɗaukaki. Zan rushe ta, in rushe ta, in rushe ta: kuma ba za ta ƙara kasancewa ba, sai wanda take hakki nasa ya zo; kuma zan ba shi ita. Ezekiyel 21:25–27.

Daga Zedekiya za a sami masarautu uku waɗanda za a “rushe su,” waɗanda za su kai ga Almasihu, wanda “haƙƙinsa ne” ya yi mulki. Babila, Mediya da Fāras, da Girka duk za a hambarar da su har zuwa ga masarautar Roma, kuma a cikin tarihin wannan masarauta ta huɗu, Almasihu zai zo ya kafa mulki. Haka kuwa ya yi.

“A gaban duk waɗanda suke hanzarta kai al’ummar zuwa hallaka akwai Zedekiya, sarkinsu. Da ya rabu sarai da shawarwarin Ubangiji kamar yadda aka ba da su ta bakin annabawa, yana mantawa da bashin godiya da yake bin Nebukadnezzar, yana karya rantsuwarsa mai tsanani ta biyayya da ya yi cikin sunan Ubangiji Allah na Isra’ila, sarkin Yahuda ya tayar wa annabawa, ya tayar wa mai alherinsa, ya kuma tayar wa Allahnsa. Cikin banza ta hikmarsa ta kansa ya juya neman taimako wajen tsohon maƙiyin waɗata ta Isra’ila, “yana aika jakadunsa zuwa Masar, domin su ba shi dawakai da mutane masu yawa.”

“‘Shin zai yi nasara?’ Ubangiji ya tambaya game da wanda ya yi irin wannan mummunar cin amana ga kowane amana mai tsarki; ‘shin zai tsira, shi wanda yake aikata irin waɗannan abubuwa? Ko kuwa zai karya alkawarin, ya kuwa sami ceto? Muddin ina raye,’ in ji Ubangiji Allah, ‘tabbas a wurin da sarkin da ya naɗa shi sarki yake zaune, wanda ya rena rantsuwarsa, wanda kuma ya karya alkawarinsa, tare da shi a tsakiyar Babila ne zai mutu. Firauna ma, tare da rundunarsa mai ƙarfi da babban taronsa, ba zai taimake shi a yaƙi ba: ... ganin cewa ya rena rantsuwar ta wurin karya alkawarin, alhali ga shi ya ba da hannunsa, ya kuma aikata dukan waɗannan abubuwa, ba zai tsira ba.’ Ezekiel 17:15–18.

“Ga ‘shugaban mugaye marar tsarki’ ranar hisābi ta ƙarshe ta zo. ‘Ka cire rawani,’ in ji umurnin Ubangiji, ‘ka kuma tube rawar.’ Har sai Kristi da kansa ya kafa mulkinsa ne za a sāke barin Yahuda ya kasance da sarki. ‘Zan rushe, in rushe, in rushe shi,’ wannan ne hukuncin Allah game da kursiyin gidan Dawuda; ‘kuma ba zai ƙara kasancewa ba, sai wanda haƙƙinsa ne ya zo; ni kuma zan ba shi gare shi.’ Ezekiyel 21:25–27.” Annabawa da Sarakuna, 450, 451.

Miller ya yi daidai, amma fahimtarsa ta kasance mai iyaka, domin mulkin da Kristi ya kafa sa’ad da yake tafiya a cikin mutane ba shi ne mulkin duniya na ƙarshe ba. Har yanzu akwai sauran sarakuna huɗu bayan mulkin Roma na arna. Duk da haka Kristi ya kafa mulkin “alheri” a kan gicciye, amma ba a kafa wannan mulki a zamanin sarakuna goma na Ru’ya ta Yohanna goma sha bakwai ba, haka kuma ba a kafa shi ba a lokacin ruwan sama na ƙarshe. Mulkin da Kristi zai kafa a kwanaki na ƙarshe shi ne mulkinsa na “ɗaukaka.” ‘Yar’uwa White tana magana kai tsaye game da duka waɗannan mulkokin biyu.

Milleriyawa sun fahimci cewa Almasihu ya kafa mulki a cikin tarihin mulki na huɗu, kuma sun yi daidai, amma fahimtarsu tana da iyaka. A cikin tarihin mulki na huɗu, Almasihu ya kafa mulkin “alheri,” kuma a cikin tarihin mulki na takwas, Ya kafa mulkinsa na “ɗaukaka.” A cikin tarihin da Ya kafa mulkin “alheri,” an zubo Ruhu Mai Tsarki a ranar Fentikos. Fentikos alama ce ta zubowar ruwan sama na ƙarshe, a cikin tarihin da Ya kafa mulkinsa na “ɗaukaka.”

Sakon Pentikosti shi ne sakon tashin Kristi daga matattu a zahiri. Sakon ruwan sama na ƙarshe, aƙalla a wani ɓangare, shi ne sakon tashin alama da aka wakilta ta wurin karin maganar annabci cewa na takwas daga cikin bakwai ne, wadda ta cika a cikin dabbar, haka kuma ƙahonai biyu na dabbar ƙasa. Mulki na huɗu da na takwas su ne inda Kristi yake kafa mulkinsa.

Sanarwar da almajiran suka yi cikin sunan Ubangiji ta kasance daidai ne a kowane ɓangare, kuma abubuwan da take nuni zuwa gare su ma a wannan lokaci suna kan faruwa. “Lokaci ya cika, mulkin Allah ya kusa,” wannan ne sakonsu. A ƙarshen “lokacin”—wato makonni sittin da tara na Daniyel 9, waɗanda za su kai ga Almasihu, “Shafaffe”—Kristi ya karɓi shafewar Ruhu bayan baftismarsa da Yohanna ya yi masa a Urdun. Kuma “mulkin Allah” da suka bayyana cewa ya kusa, an kafa shi ta wurin mutuwar Kristi. Wannan mulki ba, kamar yadda aka koya musu su gaskata ba, daular duniya ba ce. Haka kuma ba shi ne wancan mulki mai zuwa, marar mutuwa ba, wanda za a kafa sa’ad da “mulki da iko, da girman mulkin da yake ƙarƙashin dukan sararin sama, za a ba mutanen tsarkakan Maɗaukaki;” wancan madawwamiyar mulki, wadda a cikinta “dukan masu mulki za su bauta masa, su yi masa biyayya.” Daniyel 7:27. Kamar yadda ake amfani da shi a cikin Littafi Mai Tsarki, furucin nan “mulkin Allah” ana amfani da shi domin nuna duka mulkin alheri da kuma mulkin ɗaukaka. Bulus ya kawo mulkin alheri a fili a cikin Wasifan zuwa ga Ibraniyawa. Bayan ya nuna ga Kristi, mai ceton roko mai jinkai wanda “yana tabuwa da ji na raunananmu,” manzon ya ce: “Saboda haka bari mu zo gabagadi zuwa kursiyin alheri, domin mu sami jinkai, mu kuma sami alheri.” Ibraniyawa 4:15, 16. Kursiyin alheri yana wakiltar mulkin alheri; gama kasancewar kursiyi yana nuna kasancewar mulki. A cikin misalansa masu yawa Kristi yana amfani da furucin nan “mulkin sama” domin nuna aikin alherin Allah a kan zukatan mutane.

“Saboda haka kursiyin daukaka yana wakiltar mulkin daukaka; kuma an ambaci wannan mulki a cikin kalmomin Mai Ceto cewa: ‘Sa’ad da Dan mutum zai zo cikin daukakarsa, da dukan tsarkakan mala’iku tare da shi, sa’an nan zai zauna a kan kursiyin daukakarsa: kuma a gabansa za a tattara dukan al’ummai.’ Matiyu 25:31, 32. Wannan mulki yana nan gaba tukuna. Ba za a kafa shi ba sai a zuwan Almasihu na biyu.”

“An kafa mulkin alheri nan da nan bayan faduwar mutum, sa’ad da aka tsara shiri domin fansar jinsin masu laifi. Tun a lokacin yana wanzuwa cikin nufin Allah da kuma ta wurin alkawarinsa; kuma ta wurin bangaskiya, mutane za su iya zama talakawansa. Duk da haka, ba a kafa shi a zahiri ba sai da mutuwar Almasihu. Ko bayan da ya fara aikinsa na duniya, Mai Ceto, da taurin kai da rashin godiyar mutane suka gajiyyar da shi, da ya iya ja da baya daga hadayar Kalbari. A Getsamani, kofon bakin ciki ya yi rawa a hannunsa. Ko a lokacin ma da ya iya goge gumin jininsa daga goshinsa, ya bar jinsin masu laifi su hallaka cikin muguntarsu. Da ya yi haka, da ba za a sami fansa ga mutane fadadfu ba. Amma sa’ad da Mai Ceto ya mika ransa, kuma da numfashinsa na karshe ya yi kira, ‘An gama,’ a lokacin ne cikas shirin fansa ta tabbata. An tabbatar da alkawarin ceto da aka yi wa ma’auratan masu zunubi a Adnin. Mulkin alheri, wanda a da ya wanzu ta wurin alkawarin Allah, a lokacin ne aka kafa shi.”

“Saboda haka mutuwar Almasihu—ainihin abin da almajiran suka dauka a matsayin hallakar karshe ta begensu—ita ce abin da ya tabbatar da shi har abada. Ko da yake ta jawo musu muguwar takaici, ita ce kololuwar hujja cewa bangaskiyarsu ta kasance daidai. Wannan abin da ya cika su da bakin ciki da yanke kauna shi ne ya buɗe kofar bege ga kowane dan Adam, kuma a cikinsa ne rayuwa ta nan gaba da farin ciki na har abada na dukan amintattun Allah a cikin dukan zamanai suka ta’allaka.”

“Manufofin jinkai marar iyaka suna isa ga cikas su, har ma ta wurin bakin cikin almajiran. Ko da yake zukatansu sun sami nasara ta wurin alherin Allah da ikon koyarwarsa, shi wanda ‘ya yi magana kamar yadda ba wani mutum ya taɓa yin magana ba,’ duk da haka, a gauraye cikin tsantsar zinariyyar kaunarsu ga Yesu, akwai kazamin gaurayen girman kai na duniya da muradun son kai. Ko a cikin dakin Idin Ketarewa ma, a wannan sa’a mai tsanani sa’ad da Ubangijinsu ya riga ya fara shiga inuwar Getsamani, sai aka yi ‘muhawara a tsakaninsu, a kan wanene a cikinsu za a dauka mafi girma.’ Luka 22:24. Ganinsu ya cika da kursiyin mulki, da rawani, da daukaka, alhali kuwa a gabansu ne kunya da azabar gonar, da majalisar shari’a, da gicciyyen Kalbari suke kwance. Girman zuciyarsu ne, kishirwarsu ga daukakar duniya, wanda ya sa suka manne da karfi ga koyarwar karya ta zamaninsu, suka kuma kyale kalmomin Mai Ceto ba tare da kulawa ba, wadanda suke nuna ainihin halin mulkinsa, suna kuma nuni gaba ga azabarsa da mutuwar. Kuma wadannan kurakurai suka jawo gwajin—mai tsanani amma mai wajabci—wanda aka yarda ya zo domin gyaransu. Ko da yake almajiran sun fahimci ma’anar sakonsu ba daidai ba, suka kuma kasa ganin cikas abin da suke sa rai, duk da haka sun yi wa’azin gargadin da Allah ya ba su, kuma Ubangiji zai saka wa bangaskiyarsu, ya kuma girmama biyayyarsu. A gare su ne za a ba da amanar aikin shelanta wa dukan al’ummai bishara mai daukaka ta Ubangijinsu da ya tashi daga matattu. Don shirya su domin wannan aiki ne aka yarda wannan kwarewa, wadda a gare su ta zama mai daci kwari, ta faru.” The Great Controversy, 347, 348.

A cikin littafin Ru'ya ta Yohanna, “hankalin da yake da hikima” yana kididdige “lambar wani mutum”, kuma yana gane cewa “mutumin” shi ma shi ne mulki na takwas, wanda yake daga cikin bakwai dɓɓu. “Mutumin zunubi” shi ne shugaban mulki na takwas wanda yake mulki a kan sarakuna da 'yan kasuwar duniya, waɗanda ikkilisiyoyi bakwai suke haɗuwa da su domin su guje wa zargin tsanantawa, kuma wanda yake zaune bisa ruwaye masu yawa.

Sai ya ce mini, Ruwan da ka gani, inda karuwar take zaune, su ne al'ummai, da tarin jama'a, da al'umma, da harsuna. Ru'ya ta Yohanna 17:15.

“Mutumin zunubi” yana mulki a kan duniyar siyasa, ta kuɗi, ta addini, da ta zaman jama'a, kuma dukan mutane suna karkashinsa, sai dai waɗanda suka sami nasara a kan dabbar, da siffarta, da alamarta, da lambar sunanta.

Sai na ga kamar wani teku na madubi gauraye da wuta; kuma waɗanda suka yi nasara a kan dabbar nan, da kuma a kan siffarta, da kuma a kan alamarta, da kuma a kan adadin sunanta, suna tsaye a kan tekun madubin, suna riƙe da garayoyin Allah. Kuma suna rera waƙar Musa bawan Allah, da waƙar Dan Rago, suna cewa, Manya ne kuma abin al'ajabi ne ayyukanka, ya Ubangiji Allah Maɗaukaki; adalai ne kuma gaskiya ne hanyoyinka, ya Sarkin tsarkaka. Ru'ya ta Yohanna 15:2, 3.

“Masu hikima” waɗanda suke fahimtar “ƙaruwar sani,” sa'ad da aka buɗe Wahayin Yesu Almasihu, su ne waɗanda suke da “fahimta” kuma suke “lissafta adadin dabbar: gama adadin mutum ne; adadinsa kuwa ɗari shida da sittin da shida ne.” Wannan “fahimta” tana wakiltar wani ɓangare na tsarin gwaji mai mataƙai uku wanda kullum yakan faru sa'ad da Yesu ya buɗe wani annabci. Wannan ne ya sa aka lura cewa sun “ci nasara a kan” “adadin sunansa.”

Samun nasara shi ne wucewa gwaji, kuma waɗanda suke “masu hikima” kuma “masu fahimta” su ne suke samun nasarar da take da alaƙa da lamba 666, ayar kuma tana kuma bayyana cewa akwai masarautu takwas, kuma ta takwas dɓɓu daga cikin bakwai take. Wannan “asibiri” an wakilta shi a cikin Daniyel sura ta biyu, gama addu'ar Daniyel ita ce domin ya fahimci “asibirin.” Wahayin cewa akwai masarautu takwas, kuma masarauta ta takwas daga cikin bakwai take, kuma lambar wannan masarauta ita ce 666, shi ne asibirin da aka wakilta Daniyel yana samu ta wurin addu'arsa, kuma Daniyel yana wakiltar “masu hikima” na Allah a kwanakin ƙarshe.

Daniyel yana wakiltar “masu hikima” na kwanaki na ƙarshe waɗanda aka buɗe musu asirin Daniyel biyu, kuma wannan asirin shi ne wahayin cewa nuni na ƙarshe da na farko ga masarautun annabcin Littafi Mai Tsarki shi ne cewa akwai masarautu takwas a cikin siffar. Wannan wahayin yana ƙarfafa fahimtar Milleriyawa game da Daniyel sura ta biyu, amma yana haskakawa sau goma fiye da haka, da zarar an gane shi. Haskensa, kasancewarsa ya fi haske sau goma, yana wakiltar jarabawa ce wadda “masu hikima” suke samun nasara a kanta, gama masarauta ta takwas wadda take daga cikin bakwai, ita ma ita ce masarauta ta shida wadda haɗin kai ce mai ninki uku ta macijin, da dabbar, da annabin ƙarya. Saboda haka, macijin, da dabbar, da annabin ƙarya dukansu su ne masarauta ta shida, kuma tare suna wakiltar 666.

An gwada Nebukadnezzar ta wurin wahayin Daniyel sura ta biyu, amma ya fāḍi gwajin. A cikin Daniyel sura ta biyu, Daniyel yana wakiltar “masu hikima” waɗanda suka ci gwajin sirrin mutummutumin. Nebukadnezzar a cikin sura ta uku yana wakiltar mugaye waɗanda suka fāḍi wannan gwaji ɗaya tak. Nebukadnezzar, a matsayinsa na sarki na farko na mulki na farko, yana wakiltar sarki na ƙarshe na mulki na ƙarshe. Saboda haka yana wakiltar “mutumin zunubi,” mutumin annabci wanda ikilisiyoyi bakwai suka riƙa. An halicci mutum a rana ta shida, saboda haka lamba shida ita ce lambar ’yan Adam. Lambar Nebukadnezzar ita ce shida. Nebukadnezzar ya fāḍi gwajin lamba 666, kuma ya wakilci mugayen kwanaki na ƙarshe. A matsayin alamar mutumin zunubi, lambarsa ita ce shida.

Sarki Nebukadnezzar ya yi wani gunki na zinariya, tsayinsa kamu sittin, faɗinsa kuma kamu shida; ya kafa shi a filin Dura, a lardin Babila. Daniyel 3:1.

Siffar zinariyar tana da tsawon kamu sittin da fadin kamu shida, kuma Nebukadnezzar ne ya yi ta, wanda lambar sa ita ce shida. An kafa siffar ne cikin tawaye ga hasken siffar da ke sura ta biyu, kuma bayanin siffar mai ninki uku, sa’ad da ka fahimci cewa lambar Nebukadnezzar shida ce, yana daidaita da shida, shida, shida.

Za mu ci gaba da wannan nazarin a talifi na gaba.

“Tunanin kafa daula da kuma zuriyar sarauta wadda za ta dawwama har abada ya yi matuƙar tasiri a kan wannan ƙaƙƙarfan mai mulki, wanda al’umman duniya ba su iya tsayawa a gaban makaman sa ba. Cikin wani zafin himma da ya samo asali daga buri marar iyaka da girman kai na son kai, ya shiga shawara da masu hikimarsa game da yadda za a aiwatar da wannan. Ya manta da abubuwan banmamaki na tanadin Allah da suka shafi mafarkin babban gunki; ya kuma manta cewa Allah na Isra’ila, ta bakin bawansa Daniyel, ya bayyana ma’anar gunkin a sarari, kuma cewa dangane da wannan fassara manyan mutanen mulkin sun tsira daga mutuwa mai wulafanci; da yake sun manta da kome sai dai burinsu na tabbatar da ikon su da fifikonsu, sarki da mashawartan jiharsa suka kuɗuri cewa ta kowace hanya mai yiwuwa za su yi ƙoƙari su ɗaukaka Babila a matsayin mafi rinjaye, kuma wadda ta cancanci amincewar duniya baki ɗaya.

“Wakilcin alama wanda ta wurinsa Allah ya bayyana wa sarki da jama’a manufarsa ga al’umman duniya, yanzu za a mai da shi abin hidima ga ɗaukaka ikon ɗan Adam. Za a ƙi fassarar Daniyel, a kuma manta da ita; za a karkatar da gaskiya, a yi amfani da ita ba daidai ba. Alamar da Sama ta tsara domin ta buɗe wa tunanin mutane muhimman abubuwan da za su faru a nan gaba, za a yi amfani da ita ne domin hana yaduwar sanin da Allah yake so duniya ta karɓa. Ta haka ne, ta wurin kitsa-kitsan masu buri, Shaidan yake neman rushe nufin Allah ga jinsin ɗan Adam. Maƙiyin ’yan Adam ya san cewa gaskiya tsantsa wadda ba a gauraya ta da kuskure ba, iko ne mai girma na ceto; amma idan aka yi amfani da ita domin ɗaukaka kai da kuma ciyar da shirye-shiryen mutane gaba, sai ta zama iko na mugunta.”

“Daga taskarsa mai yalwa, Nebukadnezzar ya sa aka yi wani babban gumakin zinariya, mai kama da abin da aka gani a cikin wahayi ta fuskar siffofinsa gaba ɗaya, sai dai a wancan batu guda na kayan da aka yi shi da su. Da yake Kaldiyawa sun saba da manyan siffofi masu ɗaukaka na gumakansu na arna, ba su taɓa taɓa samar da wani abu mai ban tsoro da ɗaukaka kamar wannan mutum-mutumi mai walƙiya ba, mai tsawon kamu sittin da fadin kamu shida.

Kuma ba abin mamaki ba ne cewa a cikin kasar da bautar gumaka ta game kowa da kowa, wannan kyakkyawan hoto mai matuƙar daraja a filin Dura, wanda yake wakiltar daukakar Babila da girmanta da ƙarfinta, za a keɓe shi a matsayin abin bauta. Saboda haka aka tanadi hakan, kuma aka fitar da doka cewa a ranar keɓewarsa, kowa ya nuna mafi girman aminci ga ikon Babila ta wurin rusunawa a gaban hoton.” Prophets and Kings, 504, 505.